

specifikace: výlučná věcná a místní příslušnost Městského soudu v Praze k nárokům, které jsou svou povahou neoddělitelně spjaty s předmětem práva průmyslového vlastnictví

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví
a ochraně obchodního tajemství

§ 39 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích

§ 2358 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (OZ)

Ncp 393/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **ALL DONE s.r.o.**, IČO 27782000
sídlem Říčanská 2399/3, Vinohrady, 101 00 Praha 10
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Müllerem
sídlem Krkonošská 1512/11, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Living Place Reality, s.r.o.**, IČO 27137449
sídlem V Celnici 1040/5, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Janem Semíkem
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

o zaplacení 518 732,64 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu v Praze 1 pod sp. zn. 38 C 246/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

- I. K projednání a rozhodnutí věci je v prvním stupni věcně příslušný Městský soud v Praze.**
- II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou (respektive návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu - dále jen „žaloba“ podanou u Obvodního soudu pro Prahu 1 (dále i jen „předkládající soud“) dne 1. 8. 2019 domáhá po žalované zaplacení celkově částky 518 732,64 Kč (s blíže specifikovaným) příslušenstvím. Uvedený žalobní požadavek v sobě zahrnuje řadu dílčích nároků, které žalobkyně odvozuje z franšízové smlouvy, kterou mezi sebou měly účastnice uzavřít dne 18. 10. 2016, když konkrétně se jedná o okruh nároků na zaplacení příslušných (blíže specifikovaných) franšízových poplatků v celkové výši 102 736 Kč s příslušenstvím, které se žalovaná jako franšizant ve smlouvě zavázala hradit žalobkyni jako franšízorovi, dále o nárok na zaplacení smluvní pokuty za neposkytnutí písemného vyjádření na reklamaci ve výši 5 000 Kč s příslušenstvím, o nárok na zaplacení smluvní pokuty za neposkytnutí informací o prodejních partnerech ve výši 5 000 Kč s příslušenstvím, a konečně o nárok na zaplacení částky 405 996,64 Kč z příslušenstvím, uplatněný z titulu ušlého zisku pro skončení smluvního vztahu před uplynutím doby, a to odstoupením žalobkyně z důvodu na straně žalované.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) s tím, že podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř. věcně příslušným k projednání a rozhodnutí této věci je v prvním stupni Městský soud v Praze, neboť se jedná o práva z franšízové smlouvy, která „je v podstatě právem k duševnímu vlastnictví - k ochranné známce, obchodnímu jménu, know-how atd.“
3. Účastnice se k příslušné výzvě předkládajícího soudu, která byla učiněna k zajištění realizace jejich příslušného procesního oprávnění podle § 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř., k otázce věcné příslušnosti nevyjádřily, proč se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemají námitek.
4. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
5. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
6. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
7. Podle § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech vyplývajících z práva duševního vlastnictví.
8. Podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVPPV“), Městský soud v Praze rozhoduje jako soud prvního stupně ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví, o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a o nárocích na vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor toho, komu svědčí práva z průmyslového vlastnictví, a o nárocích podle části první tohoto zákona.
9. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů, ve věcech průmyslového vlastnictví a ochrany práv k odrůdám je příslušný věcně a místně jako soud prvního stupně Městský soud v Praze.
10. Přestože žalobkyně v rámci své žaloby nevymezuje detailně obsah příslušné franšízové smlouvy, na uvedenou smlouvu v textu žaloby odkazuje a smlouvu v rámci příloh k žalobě připojila. Jak se přitom z obsahu smlouvy podává, žalobkyně měla uvedenou smlouvou žalované udělit právo k nevýhradnímu užívání tzv. „Systému CENTURY 21“, k jehož užívání a rozvoji má být žalobkyně oprávněna na podkladě licence poskytnuté ze strany třetí osoby (odst. 5) preambule, odst. 3) čl. I. a odst. 1) čl. III. smlouvy). „Systém CENTURY 21“ má přitom podle smlouvy

zahrnovat užívání a propagaci určitých „Známek“, autorských práv, obchodního tajemství apod. (bod 1. čl. II. smlouvy), když „Známky“ mají představovat ochranné známky, servisní známky apod. (bod 2. čl. II. smlouvy), přičemž ochranné známky mají být registrovány mimo jiné v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (odst. 3) preambule smlouvy). Za oprávnění k užívání „Systému CENTURY 21“ se žalovaná zavázala hradit žalobkyni příslušné poplatky vymezené v čl. IV. smlouvy.

11. Do oblasti práva duševního vlastnictví se tradičně, a to mimo jiné vedle práv autora k jeho autorskému dílu a práv souvisejících s právem autorským, řadí práva, která chrání předměty průmyslového vlastnictví, a to včetně práv z ochranné známky. Právo užívat ochrannou známku přitom může být poskytnuto na základě licenční smlouvy (§ 18 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, a § 2358 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů - /dále jen „o. z.“/), respektive (následně) na základě podlicence podle § 2363 a násl. o. z. Řízení, jejichž předmětem jsou nároky odvozené od práv na peněžitá plnění vyplývající z licenční, případně podlicenční smlouvy, typicky právo na odměnu nabyvatele oprávnění k výkonu práva průmyslového vlastnictví, jsou standardní soudní praxí (jejímž výrazem je například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2014, sp. zn. 32 Cdo 1185/2012) považována za řízení, na něž dopadá shora zmíněné ustanovení § 39 odst. 2 zákona o soudech a soudcích a § 6 odst. 1 ZVPPV.
12. Jelikož předmětem tohoto řízení jsou peněžité nároky, které jsou svou povahou neoddělitelně spjaty s využitím „Systému CENTURY 21“ jako celku (viz příkladná specifikace jednotlivých složek systému v odstavci 10. odůvodnění výše), tedy nároky, které se vždy dotýkají rovněž příslušných ochranných známek, nadřízený soud uzavírá, že se v této věci jedná o řízení ve věci práva průmyslového vlastnictví.
13. Proto nadřízený soud podle § 104a odst. 2 poslední věta, odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení, když předmět tohoto řízení - vyplývající z žaloby a jejích příloh - zakládá výlučnou místní a současně výlučnou věcnou příslušnost Městského soudu v Praze (viz rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2017, sp. zn. 31 Cdo 3375/2015) podle ustanovení § 39 odst. 2 zákona o soudech a soudcích a § 6 odst. 1 ZVPPV (která jsou přitom v poměru speciality k předkládajícím soudem nepřítupně odkazované obecné úpravě obsažené v § 9 odst. 2 písm. g) o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. června 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

